

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri
intézkedés elleni panasz elbírálása

Hiv. szám:

Üi.:

Telefon:

E-mail:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapítására – a rendőri intézkedés elleni panasznak a rendőrség épületében alkalmazott bilincs használata tekintetében

h e l y t a d o k,

egyebekben a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható. A közigazgatási peres eljárás illetéke 30 000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület
- 3.) Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4.) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a vele szemben fogatosított rendőri intézkedés miatt a Rendőrkapitányságon szóban panaszt terjesztett elő, amelyet a Rendőrkapitányság beosztottja jegyzőkönyvbe foglalt és *-n a Panasztestülethez továbbított.

A panaszos beadványában előadta, hogy *-n *-kor 2 fő rendőr érkezett lakhelyére abból a célból, hogy elővezessék a *i "Bíróság" *-kor tartandó tárgyalására, mint tanút. A panaszos elmondása szerint nem volt tudomása arról, hogy beidéztek az aznapi tárgyalásra, mivel egy korábbi alkalommal számára kézbesített idézés kapcsán kimentette magát, több idézést azonban nem kapott.

A panaszos állítása szerint az elő vezetés tényét tudomásul vette, majd kért pár percet arra, hogy elkészüljön. A panaszos sérelmezte, hogy indulás előtt bilincset helyeztek rá annak ellenére, hogy csupán tanúként idézték a bíróságra. Állítása szerint semmilyen módon nem kívánta akadályozni az intézkedést. Az intézkedő rendőrök a rendőrőrsön vezető szíjat is helyeztek a panaszosra megítélése szerint szükségtelenül.

Mielőtt elindultak a *i Bíróságra a Rendőrkapitányság előállító helyiségében helyezték el *-tól *-ig, ezalatt a bilincs a panaszoson maradt, végül a tárgyaláson való részvétel előtt, *-kor került le a bilincs a kezéről.

A panaszos sérelmezte továbbá, hogy az intézkedés megkezdésekor telefonját kikapcsoltatták, ezért nem tudta ügyvédjét értesíteni.

A Panaszos - a panaszbeadványában foglaltak szerint - a következőket kifogásolta:

- az intézkedés jogalapját,
- bilincselést és a vezető szíj használatát,
- ügyvédjét nem tudta értesíteni, a mobiltelefonját nem használhatta.

II.

A Panasztestület mérlegelése alapján arra a megállapításra jutott, hogy a konkrét ügyben megfelelő jogalappal vezették elő az intézkedő rendőrök a panaszost a *i Járásbíróságra, így e tekintetben jogszerűen korlátozták a panaszos személyi szabadságát. Ugyanakkor a rendelkezésre álló információk alapján szükségtelenül és aránytalanul hosszú ideig alkalmaztak bilincset a panaszossal szemben, amelynek következtében sérült a panaszos emberi méltóságához való joga. A hozzátartozó vagy más személy értesítéséhez való jog kellően nem megalapozott korlátozása azonban csupán csekély mértékben sértette a panaszos tisztességes eljárásához való jogát.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát,

amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdés b) pont ba) alpont alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

III.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be, majd használta fel:

- A panaszosnak a Rendőrkapitányságon *-n előadott panasza;
- A Rendőrkapitányság vezetőjének *-n kelt tájékoztató levele;
- A Járásbíróság által kiadott *-n kelt elővezető parancsa;
- A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály által kiadott *-n kelt költség megállapításáról szóló igazolás;
- A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály rendőreinek *-n kelt elővezetés végrehajtásáról szóló jelentése;
- A Rendőrkapitányság által a Panasztestület adatkérése alapján készített *-n kelt jelentés.

IV.

A Panaszos a lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során az előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon és a rendelkezésre álló adatokon túl egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor az eljárás során beszerzésre került bizonyítékok alapján a tényállás tisztázható volt.

Az Ákr. 62. § (4) bekezdése értelmében az eljárásban a szabad bizonyítás elve érvényesül, így a hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik a bizonyítékok megválasztása. A hatóság a feltárt bizonyítékok alapján döntheti el, hogy melyik bizonyítékot és miért vett figyelembe a valósághű tényállás megállapítása érdekében, és ezzel párhuzamosan más bizonyítékokat esetlegesen miért rekesztett ki a bizonyítás köréből, azonban e döntését minden esetben indokolnia kell.

Ezek alapján a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 323. § (1)-(3) bekezdései szerint, a felsorolt közokiratok jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál az előző közokiratokban foglaltakat vettem alapul.

V.

A rendelkezésre álló – a határozat III. részében felsorolt – bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

A Rendőrkapitányság vezetőjének jelentésében foglaltak szerint a Járásbíróság, elővezető parancsában foglaltak szerint embercsempészés büntette miatt indult büntetőügyben a panaszos tárgyalóterembe történő elővezetését határozta meg, kiemelve, hogy a panaszost „vezessék elő, az előállítás nem mellőzhető”. Az elővezetés szükségességének oka, hogy a panaszos a *-re kitézett tárgyaláson szabályszerű idézésre nem jelent meg és magát nem mentette ki. Ennek megfelelően a panaszost *-n *-kor előállították a Rendőrkapitányságra, majd elővezették a Járásbíróságra.

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály "Jelentés elővezetés végrehajtásáról (kísérés)" elnevezésű jelentése szerint a panaszost a vele szemben intézkedő rendőrök az Rtv. 34. § (1) és (2) bekezdése, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 33. § (1) és (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően vezették elő.

Az elővezetés során a panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdés szerint igazoltatták, majd az Rtv. 31. § (1) bekezdés alapján ruházat átvizsgálást hajtottak végre, illetve az Rtv. 48. § b) és c) pontjának megfelelően, figyelemmel a Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontjára megbilincseltek. A rendőri intézkedés során sérülés, illetve anyagi kár nem keletkezett.

A jelentés szerint a panaszos az elő vezetés tényét ugyan tudomásul vette, azonban kijelentette, hogy nem megy az intézkedő rendőrökkel sehova. A panaszos viselkedése zavarttá és idegessé vált. Az intézkedő rendőrök a panaszost felszólították, hogy vegye magához a személyes okmányait, tegyen el pénzt és ásványvizet az elővezetés időtartamára, mivel * és * között nagy a távolság és hosszú az út. Az intézkedő rendőrök a körülményeket – a panaszos erős fizikumát, zavart és ideges viselkedését, a várhatóan több órát igénylő utazást, valamint a panaszos azon kijelentését, hogy nem kíván az intézkedő rendőrökkel menni – úgy értékelték, hogy szükséges a kezei előre helyzetbe történő bilincselése.

Az Rtv. 18. § (1) bekezdésének megfelelően az elővezetett hozzátartozóját, a panaszos feleségét, az intézkedő rendőrök – a kérésének megfelelően – kiértesítették. Az elővezetés végrehajtásáról szóló jelentéshez kapcsolódó "Parancsnoki vélemény és kivizsgálás" szerint a panaszos elővezetése szakszerű volt, a vele szemben foganatosított kényszerítő eszközök alkalmazása jogszerű, szakszerű és arányos volt..

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztálya vezetőjének a panasz kivizsgálása kapcsán írt tájékoztató levelében foglaltak szerint a bilincshez tartozó vezetősár alkalmazásának okaként szintén a panaszos erős fizikumát, zavart és ideges viselkedését, a *. * útvonal hosszát, valamint azt hogy a panaszos kijelentette, nem hajlandó a rendőrökkel menni határozta meg. A tájékoztató levél szerint a panaszost nem helyezték el a Rendőrkapitányság előállító helyiségében, mindössze annak előterében várakozott az intézkedő rendőrrel, amíg a szükséges iratokat kiállították.

Az elővezetés foganatosításakor 2 fő rendőr jelent meg. A panaszos az intézkedés során aktívan nem szegült ellen, annak jelét a fent említett kijelentésen kívül nem adta.

VI.

A Panaszos által megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1. Az intézkedés jogalapja

Az Rtv. 11. § (1) bekezdése szerint „A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az e törvényben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.”

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 69. § (1) bekezdés b) pontja alapján „Ha a terhelt, a tanú vagy a szakértő idézés ellenére nem jelenik meg, és ezt előzetesen, mihelyt az akadálya tudomására jut, haladéktalanul, vagy ha ez

*már nem lehetséges, az akadály megszűnése után nyomban, alapos okkal nem igazolja, illetőleg az eljárási cselekményről engedély nélkül távozik,
b) a tanú elővezetése rendelhető el, vagy rendbírsággal sújtható,"*

A Be. 162. § (1) bekezdése szerint „Az elővezetés személyi szabadságot korlátozó intézkedés annak érdekében, hogy az érintette! a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé állítsák, vagy biztosítsák az eljárási cselekményen, illetőleg a szakértői vizsgálaton való részvételét.

(2) A törvényben meghatározott személyek elővezetésének elrendeléséről a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság rendelkezik.

(3) Az elővezetést a rendőrség hajtja végre. Az elővezetést az általa nyomozott ügyben

az illetékességi területén eljáró más nyomozó hatóság is végrehajthatja. A rendőr, illetőleg a nyomozó hatóság az érintett személyt az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt helyre kíséri, ennek érdekében a reá irányadó törvény szerint szükség esetén kényszert és más intézkedést alkalmazhat.

(4) Az elővezetést általában a napnak a hatodik és huszonnegyedik órája között kell végrehajtani."

Az Rtv. 34. § (1) bekezdés alapján „A rendőr az elővezetést elrendelő határozatban vagy végzésben megjelölt személyt az abban megjelölt helyre kíséri vagy oda útba indítja.

(2) Ha az elővezetés másként nem teljesíthető, az elővezetett személyt a rendőrségen a szükséges ideig - legfeljebb 12 óra időtartamra - vissza lehet tartani. A visszatartás időtartamának számítására az előállításra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(3) Az elővezetés elrendelésének törvényességéért az elrendelő a felelős."

A Szolgálati Szabályzat 33. § (1) bekezdés szerint „Elővezetést jogszabályban erre felhatalmazott hatóságok határozata vagy végzése alapján lehet foganatosítani. "

A panaszos elmondása szerint nem volt tudomása arról, hogy beidéztek az aznapi tárgyalásra, mivel egy korábbi alkalommal számára kézbesített idézés időpontjáról kimentette magát, több idézést azonban nem kapott.

A Rendőrkapitányság vezetőjének jelentésében foglaltak szerint a panaszos elővezetését a Járásbíróság elővezető parancsában rendelte el.

Az elővezetés szükségességének oka, hogy a panaszos a *-re kitűzött tárgyaláson szabályszerű idézésre nem jelent meg és magát nem mentette ki. Az elővezető parancsnak megfelelően a panaszost *-n *-kor előállították a Rendőrkapitányságra, majd elővezették *-ra a Járásbíróságra.

A Járásbíróság fent hivatkozott elővezetési parancsa alapján a Rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, amely alapján az intézkedő rendőrök jogszerűen kezdték meg a panaszos elővezetését, így a panasz alaptalan.

2. Bilincselés és a vezetősíj használata

Az Rtv. 15. § (1) bekezdés alapján „A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

Az Rtv. 16. § (1) bekezdés értelmében „A rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.”

Az Rtv. 48. § A rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy

- b) támadásának megakadályozására,
- c) szökésének megakadályozására,

Az Rtv. 61. § (1) bekezdés szerint „A kényszerítő eszköz alkalmazására az érintettet - ha az eset körülményei lehetővé teszik - előzetesen figyelmeztetni kell.”

Az Rtv. 97. § (1) bekezdés alapján „E törvény alkalmazásában

h) fogvatartott: akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (örizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, **elővezetett**);”

A Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontja szerint „A bilincselés módjai:
b) kezek előre vagy hátra bilincselése,”

(6) „A bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélszerűsággal választja meg azzal, hogy

a) a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha

ab) az érintett személy szállítása, átkísérése nem az arra a célra kialakított járműben történik,”

Az Rtv. 76. § (1) bekezdés értelmében „A kísérő őr feladata a felügyeletére bízott fogvatartott személy meghatározott helyre történő kísérése.

(2) A fogvatartott kísérése a végrehajtás módja szerint rendes vagy megerősített kísérés lehet a következők szerint:

a) rendes a kísérés módja, ha a kísért személynél az előzetes ismeretek alapján nincs olyan körülmény, amelynek folytán szökésétől vagy a rendőr elleni támadásától lehet tartani,

(5) A kísért személy figyelmét fel kell hívni a kísérés alatt tanúsítandó magatartásra, figyelmeztetni kell, hogy szökés, támadás vagy a kísérő őrnek való ellenszegülés esetén kényszerítő eszköz alkalmazására kerül sor. Ha a kísért személy veszélyessége ezt indokolja, a kísért személyt meg kell bilincselni. Ha a kísérő őr a kísérés biztonságát veszélyeztető körülményt észlel, haladéktalanul a legközelebbi általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervhez fordul.”

A Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015. (II. 20.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) 2. pont e) alpontja szerint „Az utasítás alkalmazásában:
e) külső kísérés: a fogvatartott rendőrségi objektum területén kívüli kísérése;”

Az ORFK utasítás 117. pontja alapján „A kísérőőri feladatra a Rendőrség hivatásos állományú tagja jelölhető ki. A kísérést végrehajtó rendőr szolgálati feladatát a rendszeresített felszerelés, bilincsre szerelt vezetősíjjal és - amennyiben az átkísérési utasítás azt előírja - bilincsrögzítő övvel teljesíti. A kísérő őrnél a rendszeresített felszerelésen kívül csak olyan kisméretű tárgyak lehetnek, amelyek a mozgásban nem zavarják.”

A panaszos sérelmezte, hogy vele szemben annak ellenére alkalmaztak bilincset, majd „vezetősíjra”, hogy tanúként idézték a bíróságra és állítása szerint semmilyen módon nem kívánta akadályozni a rendőri intézkedést.

Megállapítható, hogy az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja szerint fogvatartottnak minősülő panaszost a Járásbíróság elővezető parancsára tekintettel, büntetőügyben tárgyalásra kellett a Rendőrkapitányság beosztottjainak elővezetni. Az intézkedő rendőrök a körülményeket – a panaszos erős fizikumát, zavart és ideges viselkedését, a várhatóan több órát igénylő utazást, valamint a panaszos azon kijelentését, hogy nem kíván az intézkedő rendőrökkel menni – úgy értékelték, hogy a kísérés eredményessége az annak során folyamatosan alkalmazott kényszerítő eszköz nélkül biztonságosan nem foganatosítható. Ezért az Rtv. 48. § b) és c) pontjai alapján szükségesnek tartották a kezei előre helyzetbe történő bilincselését.

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály „Igazolás költség megállapításairól elővezetés/előállítás esetén” nyomtatvány szerint a Rendőrkapitányság és a Járásbíróság között megtett * km, az ORFK utasítás 2. pont e) alpontja, valamint az Rtv. 76. § (5) bekezdésben foglaltak szerinti külső kísérésnek minősül, így a foganatosított intézkedés biztonságos és szakszerű végrehajtásához a fogvatartott bilincselése és vezető síj használata megengedett és indokolt volt, különös figyelemmel a több órát igénybe vevő utazásra.

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály vezetőjének a panasz kivizsgálása kapcsán írt *-n kelt tájékoztató levelében foglaltak szerint a bilincshez tartozó vezetősíj alkalmazásának indokaként szintén a fentiekben említett okokat sorolta fel.

Megállapítható továbbá, hogy a Szolgálati Szabályzat 41. § (6) bekezdés a) pontja ab) alpontja alapján – miszerint, ... a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha ... ab) az érintett személy szállítása, átkísérése nem az arra a célra kialakított járműben történik, ... " – a rendőrök a panaszos kezeit előre bilincselték. A bilincs alkalmazása kapcsán a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság egy másik eset kapcsán ítéletében megállapította, hogy: „(...) őrzés biztonsági szempontok alapozták meg a bilincs alkalmazását, mert az együttműködő magatartás és a felperes ígérete, hogy nem fog megszokni nem vezethet az őrzésbiztonsági rendszabályok szigorú szintjének csökkentéséhez. (...)”.

Megállapítom, hogy a rendőrök okszerűen döntöttek a kényszerítő eszköz alkalmazásáról, és a nyilvánvaló aránytalanság szabályait nem szegték meg, amikor bilincset és vezetősíjra alkalmaztak a panaszossal szemben a szállítása során, ezért a panasz alaptalan.

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály vezetőjének a panasz kivizsgálása kapcsán írt *-n kelt tájékoztató levelében foglaltak szerint a panaszost a Rendőrkapitányság előállító helyiségében nem helyezték el, mindössze annak előterében várakozott az intézkedő rendőrrel, amíg a szükséges iratokat ki állították. A rendőri jelentés szerint a panaszos a Rendőrség épületében az előállító helyiség előterében történő

elhelyezése során nem tanúsított olyan magatartást, valamint nem tett olyan kijelentést, amely a bilincs használatát indokolta volna. Az elővezetés foganatosítására 2 rendőr kijelölése is elegendő volt, amelyből arra lehet következtetni, hogy a rendőrök nem számítottak a panaszos támadására, esetleges ellenszegülésére, ilyen magatartást a panaszos az intézkedés során nem is tanúsított.

A fentiekre tekintettel az épületben történő bilincshasználat tekintetében a panasz megalapozott.

3. Ügyvédjét nem tudta értesíteni, mobiltelefonját nem használhatta

Az Rtv. 18. § (1) bekezdés szerint „A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az énesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát. ”

A panaszos állítása szerint ügyvédjét kívánta értesíteni, de a rendőrök megtiltották számára a telefonálás lehetőségét, arra hivatkozva, hogy fogvatartottként erre nincs lehetősége.

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály „Jelentés elővezetés végrehajtásáról (kísérés)” jelentése szerint a panaszos a felesége értesítését kérte, amely az irat szerint végrehajtásra került.

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály vezetőjének a panasz kivizsgálása kapcsán írt *-n kelt tájékoztató levele a fentieket támasztja alá.

Megállapítható továbbá, hogy a telefonhasználatra az előállítás során a panaszosnak nem volt módja és lehetősége, hiszen nem volt kizárható annak a lehetősége, hogy az elővezetett személy mobiltelefonon ellenőrizetlenül kapcsolatba léphet olyan személlyel, aki veszélyeztetheti a rendőri intézkedés célját, eredményes befejezését, különös tekintettel a panaszos azon kijelentésére, hogy nem hajlandó a rendőrökkel menni.

Tekintettel arra, hogy a panaszos fogvatartottnak minősült, így a rendőrök helyesen jártak el akkor, amikor a panaszos mobiltelefonját kikapcsoltatták és nem engedték telefonálni. Akkor is szakszerűen jártak el, amikor az Rtv-ben foglaltak szerint a panaszos kérésének megfelelően a feleségét kiértesítették, majd az intézkedésüket a jelentésükben dokumentálták.

A fentiek alapján a panasz alaptalan.

VII.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján „Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és büntfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni. ”

- 1. A Panasztestület álláspontja szerint a panaszossal szemben alkalmazott bilincselés, a vezetősár alkalmazása és annak időtartama nem volt kellően megalapozott, ezáltal pedig jogszerűtlen és aránytalan volt, amely sértette a panaszos emberi méltóságához való jogát. A Panasztestület megítélése szerint**

egyrészt a bilincselés preventív jelleggel nem alkalmazható; másrészt a bilincselés fokozatában súlyosabb kényszerítő eszköz, mint a testi kényszer.

A Panasztestület álláspontjával – az épületben történt bilincselés kivételével – az alábbiak alapján nem értek egyet.

Megállapítható, hogy az Rtv. 97. § (1) bekezdés h) pontja szerint fogvatartottnak minősülő panaszost a Járásbíróság elővezető parancsára tekintettel, büntetőügyben tárgyalásra kellett a Rendőrkapitányság beosztottjainak elővezetni. Az intézkedő rendőrök a körülményeket – a panaszos erős fizikumát, zavart és ideges viselkedését, a várhatóan több órát igénylő utazást, valamint a panaszos azon kijelentését, hogy nem kíván az intézkedő rendőrökkel menni – úgy értékelték, hogy a kísérés eredményessége az annak során folyamatosan alkalmazott kényszerítő eszköz nélkül biztonságosan nem fogatosítható. Ezért az Rtv. 48. § b) és c) pontjai alapján szükségesnek tartották a kezei előre helyzetbe történő bilincselését.

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály „Igazolás költség megállapításairól elővezetés/előállítás esetén” nyomtatvány szerint a Rendőrkapitányság és a Járásbíróság között megtett * km, az ORFK utasítás 2. pont e) alpontja, valamint az Rtv. 76. § (5) bekezdésben foglaltak szerinti külső kísérésnek minősül, így a fogatosított intézkedés biztonságos és szakszerű végrehajtásához a fogvatartott bilincselése és vezetősíj használata megengedett és indokolt volt, különös figyelemmel a több órát igénybe vevő utazásra.

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály vezetőjének a panasz kivizsgálása kapcsán írt *-n kelt tájékoztató levelében foglaltak szerint a bilincshez tartozó vezető síj alkalmazásának indokaként szintén a fentiekben említett okokat sorolta fel.

Megállapítható továbbá, hogy a Szolgálati Szabályzat 41. § (6) bekezdés a) pontja ab) alpontja alapján – miszerint „... a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha ... ab) az érintett személy szállítása, átkísérése nem az arra a célra kialakított járműben történik, ... ” – a rendőrök a panaszos kezeit előre bilincseltek. A bilincs alkalmazása kapcsán a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság egy másik eset kapcsán a 20.K.29867/2013/5. számú ítéletében megállapította, hogy: „(..) őrzésbiztonsági szempontok alapozták meg a bilincs alkalmazását, mert az együttműködő magatartás és a felperes ígérete, hogy nem fog megszökni nem vezethet az őrzésbiztonsági rendszabályok szigorú szintjének csökkentéséhez. (..) ”.

Megállapítom, hogy a rendőrök okszerűen döntöttek a kényszerítő eszköz alkalmazásáról, és a nyilvánvaló aránytalanság szabályait nem szegték meg, amikor bilincset és vezetősíjat alkalmaztak a panaszossal szemben.

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály vezetőjének a panasz kivizsgálása kapcsán írt *-n kelt tájékoztató levelében foglaltak szerint a panaszost a Rendőrkapitányság előállító helyiségében nem helyezték el, mindössze annak előterében várakozott az intézkedő rendőrrel, amíg a szükséges iratokat ki állították. A rendőri jelentés szerint a panaszos a Rendőrség épületében az előállító helyiség előterében történő elhelyezése során nem tanúsított olyan magatartást, valamint nem tett olyan kijelentést, amely a bilincs használatát indokolta volna. Az elővezetés fogatosítására 2 rendőr kijelölése is elegendő volt, amelyből arra lehet következtetni, hogy a rendőrök nem számítottak a panaszos támadására, esetleges ellenszegülésére, ilyen magatartást a panaszos az intézkedés során nem is tanúsított.

A fentiekre tekintettel az épületben történő bilincshasználat tekintetében a panasz megalapozott.

- 2. A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy a hozzátartozó vagy más személy értesítéséhez való jog kellően nem megalapozott korlátozása azonban csupán csekély mértékben sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát.**

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály „Jelentés elővezetés végrehajtásáról (kísérés)” jelentése szerint a panaszos a felesége értesítését kérte, amely az irat szerint végrehajtásra került.

A Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály vezetőjének a panasz kivizsgálása kapcsán írt *-n kelt tájékoztató levele a fentieket támasztja alá.

Megállapítható továbbá, hogy a telefonhasználatra az előállítás során a panaszosnak nem volt módja és lehetősége, hiszen nem volt kizárható annak a lehetősége, hogy az elővezetett személy mobiltelefonon ellenőrizetlenül kapcsolatba léphet olyan személlyel, aki veszélyeztetheti a rendőri intézkedés célját, eredményes befejezését, különös tekintettel a panaszos azon kijelentésére, hogy nem hajlandó a rendőrökkel menni.

Tekintettel arra, hogy a panaszos fogvatartottnak minősült, így a rendőrök helyesen jártak el akkor, amikor a panaszos mobiltelefonját kikapcsoltatták és nem engedték telefonálni. Akkor is szakszerűen jártak el, amikor az Rtv-ben foglaltak szerint a panaszos kérésének megfelelően a feleségét kiértesítették, majd ennek tényét a jelentésükben dokumentálták.

A fentiek alapján a Panasztestülettel nem értek egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdése, 75. §-a, 83. § (1) és (2) bekezdései, XLVI. fejezete, 605. §-a, 608. §-a;
- a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi 1. törvény 29. § (1) bekezdése, 39. § (1) és (6) bekezdései;
- az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdés;
- az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 62. § (1)-(2) és (4) bekezdései, 81. § (1) bekezdése, 113. § (1) bekezdés a) pontja, 114. §, 116. § (1) és (2) bekezdései, a 116. § (4) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 11. § (1) bekezdése, 34. § (1)-(3) bekezdése, 15. § (1) és (2) bekezdése, 16. § (1) bekezdése, 48. § b) és c) pontjai, 61. § (1) bekezdése, 97. § (1) bekezdés h) pontja, 76. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdés, 18. § (1) bekezdése, 92. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja, 93/A. § (7) bekezdése;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 3012011. (IX. 22.) BM rendelet 33. § (1) bekezdése, 41. § (4) bekezdés b) pontja, és (6) bekezdés a) pontja ab) alpontja;
- az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdése és a 62. § (1) bekezdés h) pontja;

- a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 312015. (II. 20.) ORFK utasítás 2. pont e) alpontja, 117. pont;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 69. § (1) bekezdés b) pontja, 162. § (1)-(4) bekezdései.

Budapest, 2018. július „ „

**Dr. Balogh János r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**

